

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr.
a treia-oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăce Nr. 15.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici à 5 cr. se vând la »Tipografia«, soc. pe acțiun

Numeri singuratici à 20 bani se vând la librăria G. Cârjan, Plocești

Rostul luptei dela Oradea-mare. — Situația actuală a chestiunii.

Sibiu, 2 Noemvrie n.

Dacă vor fi sceptici ori împetriți, cari se învoiesc să aprecieze cum se cuvine frumoasă luptă ce poartă și supoartă cu atâta bărbăție tinerii noștri dela Oradea-mare, ei vor găsi material de meditație în articolii ce urmează pe această pagină.

Un tânăr amic ne explică aci rostul luptei, arătându-ne cadrele mari în cari se potrivește, cum și adevărata ei genesă. Acest articol ne-a venit de câteva zile, dar lipsa de spaț ne-a făcut să întârziem publicarea lui.

Se va vedea și din acest articol, cum s'a putut vedea și din cei de până acum, că tinerii noștri luptători sunt destul de maturi spre a-și da perfect de bine seamă de rostul lor în sinul societății române din Bihor.

Situația actuală a chestiunii ni-o arată corespunzător nostru din Oradea. Putem să regretăm că au provocat această luptă, care nu le face onoare. Ei recunosc, că și-au făcut socoteala în necunoștință de cauză.

Directorul academiei a invitat pe studenți să participe la prelegeri, pe garanța sa personală... Hotărârea studenților nu n-ie cunoscută.

Eată detaliurile:

Rostul luptei noastre.

Oradea-mare, 26 Octomvrie.

Mai virtos în cesti doi ani din urmă s'a tractat mult în Tribuna despre poziția Românilor bihoreni. De câte ori — în legătură cu anumite ocașuni — m'am ocupat și eu cu chestiunea aceasta a noastră, a bihorenilor, și recunosc, că am constatat mai totdeauna nepăsarea — nu a poporului, fraged încă și aplicabil pentru toate acțiunile nobile, ci a celor chemați a-l conduce spre progres cultural național și spre bunăstare materială.

Acum însă viu a recunoaște, cu cea mai mare îndestulare sufletească, cumcă renegații și amăgitorii devenind imposibili și desprețuiți, adevărații conducători ai noștri s'au pus la lucru cu toată serioșitatea, ca să răspundă cel puțin în parte datorinței, ce li-s'a fost impus de mult din partea națiunii.

Vor întreba mulți, că de ce îndestulare sufletească așa mare poate fi cineva cuprins, fiind vorba de împlinirea datorinței și aceea în parte? numai? Răspunsul e foarte ușor. De oarece plecând dela nerăsturnabilul adevăr, că toate atâră dela împrejurări, atunci luptele și acțiunile, succesele sau nesuccesele acestora le vom aprecia fiind cu considerabil față de împrejurările, în cadrul cărora s'au întâmplat, sau se întâmplă.

Vom răspunde apoi, că cine voește a lupta de prezent în Bihor, pentru cauza națională, are de a îndura astfel de necazuri, maltratări, huiduii și insulte din partea dușmanilor noștri de moarte, de cari nu mai poate fi vorbă doar decât între — canibali.

Se vede deci, că a lupta aici pe un singur teren, e mai greu, decât în alte locuri pe toate terenele. Iudaismul s'a încuibărit deja așa de înrădăcinat, prin Bihor, și mai ales în centrul acestuia, Oradea-mare, încât putem afirma, că preponderază total în »maghiarime«, căreia formal îi dictează și îi impune, de ce rol să se țină, și care apoi caută să ne sară în cap — la comanda Jidanilor.

Poporațiunea acestui comitat e mai de tot suprată din partea lipitorilor afurisiți, reprezentate prin provincia de cătră cămătarii de categorii acelor, cari au nimicit deja cu deservire bună-

starea materială a Rutenilor din Maramureș. Ear' la ajutorarea acestor hieni conlueră în centru șese (6) bănci, cărora le secundează și le servesc nu mai puțin decât șese (6) fișice locale, pur jidovești, parte cotidiane, parte săptămânale, ca astfel să se »salveze patria«, și să se realizeze marea principiu: »Minden ember legyen ember és magyar«.

Stând astfel trebile, în ora ultimă s'au trezit și Românii, și prevăzând desastrosul pericol, ce amenință existența poporului, au întemeiat »Bihoreana«. Se poate oare închipui un lucru mai oribil pentru patrioți??

Bancă română în Bihor!!

Dar' atunci ce va să fie cu haita schwindlerilor și a lipitorilor? Bietul popor va să scape din ghiarele lor, și apoi — apoi își pot lua catrafusele, ca să-și cerce norocul în alte locuri neinfectate încă, de cumva de altcum le-ar fi cu puțință a mai nimeri astfel de locuri în »Hungaria felix«.

Mai sunt afară de aceasta multe lucruri bătătoare la ochi »patrioților« de prin Bihor. Afurisiții de Valahi bihoreni nu numai materialmente voesc a deveni independenți, fără se mai nistuesc a-și mântui și limba și legea strămoșească de pierire.

Pun umăr la umăr pentru progresul în cultura națională, ear' de unica mântuitoare »Magyar kultura« nici că voesc să audă. Din contră ei încep a înțelege, și a se însuflă până la gradul cel mai înalt de deviza: »Deșteaptă-te Române!«

Ear' »Astra« apreciând mișcările culturale ale bihorenilor, s'a dimis și ea până acolo, de a cuteza a-și ține adunarea generală în Bihor! Dar', mă rog, asta e totuși prea mult! Dacă se trezește poporul, ce va să fie de altă parte cu mulțimea de nemeși și proprietari, cari până acum de timpuri îndelungate trăitorind în cele mai grase oficiuri, le-a fost posibil, când numai le-a fost pe plac a sugruma cu deservire dreptul alor 250.000 de Români bihoreni.

Această »primejdie« însă trebuie delaturată cu ori-ce preț. Ergo — din nou trebuie recurs la frasa: »hazadulas«, care de atâtea ori i-a ajutat a nimici pe Valahi!

Nu mai incape deci îndoială, că Valahii bihoreni au devenit cei mai primejdioși trădători de patrie. »Jos cu ei! Menjenek Oláhországba!« (Cărați-vă în România!)

Dintre toate mai înfrorător e faptul, că la academia de drepturi din Oradea se obraznicesc a se înscrie și studenți români. Ear' culmea scandalului e, că acești tineri sunt așa de cutezași, de îndrăznesc a se mărturisii înaintea lumii ca Români, și a se folosi de urgența lor limbă maternă în conversația lor, unul cu altul.

»Jos cu acești miserabili! Menjenek kapálni, málét enni!« (Mergeți la sapă! Mâncați mălaiu!) Petri și ouă clocite la ei! Patria trădată de acești mișei va pieri neamnat, de nu o vom apăra-o în contră-le cu — ouă clocite!

Am încercat aci o mică schiță despre dispoziția »publicului« maghiaroidan, față de ținuta noastră, a tinerilor români de aici. E evident deci, ce-i supără pe »confrății« noștri. După-cum s'a amintit chiar și prin foile maghiaroidane, păcatul strigător la cer al nostru e, că pornind dela principiul iubirii celei mai ferbinte a patriei, am avut, și avem și de prezent curajul, de a ne mărturisi Români adevărați, a ne folosi de dulce limba noastră, și a ne interesa și de mișcările, cari ținesc la mântuirea atât economică, cât și morală și națională a poporului nostru.

Eată aci e rolul nostru, și totodată aceste sunt împrejurările, în cadrul cărora soartea ne-a constrâns, ear' datorința ne impune, a lupta pentru existența și pentru onoarea națională. Am încercat a schița acestea, pentru-ca publicul românesc să fie în cunoștință de cauză. Numai acest public e forul, înaintea căruia avem datorință morală a da seamă despre faptele noastre pe acest teren, și nu canală din Oradea-mare în frunte cu academicienii jidano-maghiari și fișicele locale de o categorie cu ei!

Scopul nostru e cu mult mai nobil și măreț, decât ca să poată fi supus jidonei critice a unor indivizi, ce-și dau expresiune »principiilor« sale prin petri, huiduii de cele mai murdare și — ouă clocite!

Poftească acești scriitori, și documenteze de fapt măcar față de unul dintre noi, că ar fi trădător de patrie, noi ne vom ști datorința față de el!

Au doară faptul, că ținem strins și neclintit la legea și limba strămoșească, e trădare de patrie? Noi de altcum nu ne simțim mai mândri, decât acușati cu o astfel de trădare de patrie.

Chiar ziarul »Egyetértés«, care nu s'a sfîit a lucina despre noi cele mai miserabile calumnii, serie într'un articol (nr. 289, 19 Oct. a. c.) că »...acel, care înaintea întregii lumi voește a comite în contra simțământului național vătămăre josnică, calumniile miserabile (»gaz răgalmat«), ca un trădător de patrie trebuie și pedepsit«.

Dar', pentru Dumnezeu, cine e în cazul acesta trădător de patrie? Au noi voi sunteți aceia, cari comiteți în contra simțământului național al nostru vătămăre josnică, calumniile miserabile?!

Ca să usez de cuvintele iubitelui nostru rector, cine-i împedecă pe Maghiarii americani, de a-și manifesta simțământul național, de a sërba memoria eroilor naționali maghiari? Vă place a vă lăuda înaintea lumii cu liberalismul vostru. Dar' aceasta e libertatea cea mare? A timbra pe cineva de trădător de patrie pentru simplul fapt că are conștiința, ce trebuie să o aibă fiecare om cu minte sănătoasă?

Ar trebui să observați, că chiar din partea acelor a amenințată existența statului, ba și a societății actuale, care pornind dela nobilul principiu: »Ubi bene, ibi patria«, fără nici o genare să lapedă de caracterul, legea și limba strămoșească. Sau cugetați, că prin întrevinerea și josnicele servicii ale unor nemernici la la Pap János et consortes veți face isprăvile cele mai viteze înaintea lumii, și cu »ajutorul« ăstorfel de indivizi veți salva patria? Nu știți, că olul merge la apă — până se sparge?

Românul a fost și e și de prezent acel popor, care pentru locul străbun totdeauna a fost, este și va fi gata a-și vîrta sângele, și întru apărarea patriei contra inimiilor de toate categoriile a desvoltat lupta cea mai vîrtoasă; ear' acum în formă de recunoștință cu toată mișcarea și impertinența i-se aruncă în față epitetul de trădător de patrie. Aceasta, vezi bine, pentru-că a menținut veacuri îndelungate întreg acest pământ pe seama celor-ce se îmbuibă din roadele lui, și acum sbiară: »Le az oláhokkal, a hazadulókkal, Menjenek Oláhországba!«

Sus e însă Dumnezeu, și toate le vede.

Din parte-mi de altcum în numele iubiiilor mei colegi mă întorc către Excelența Sa, dl ministru de culte, ca să binevoiască a dispune pornirea unei cercetări disciplinare în contra tuturor studenților universitari români din Oradea-mare, să fim odată în curat cu faptul, din cauza căruia e și fim noi timbrați de trădători de patrie.

Noteze-și însă, cei-ce și-au propus a porni în contra noastră aceste persecutări, că nu-și iubesc ei mai ferbinte patria decât noi. Dar' se știe și aceea că ne-am născut Români, vom trăi ca Români, și ca Români vom și muri!

D. Lascu,
student în drept.

Starea chestiunii.

— Raportul »Tribunei«. —

Oradea-mare, 1 Nov. n.

E tăcere profundă, înădușită. Ca și-cum focul aștat s'ar fi stins, și ar fi rămas numai cenușe; ca și-cum presa dimpreună cu tinerimea maghiară ar fi amuțit.

Ca și-cum s'ar fi scărbit de cele s'virșite. De vre-o câteva zile nu-și dau semn de viață. Se pare că ar fi pace... Dar' știm prea bine, că numai la aparență se prezintă lucrurile astfel! Căci focul nu s'a stins, bacilii șovinismului n'au perit... E »lucidum intervalum« la inimicii noștri; țin pausă puțin, căci s'au prea întăritat, și au dat de pedecă mare...

În liniștea aceasta suspicioasă unica senzație ne-a causat-o ieri »magnificul« rector, care ne-a dat de știre, că pe responsabilitatea lui fără nici un pericol, putem să frecventăm prelegerile, și că petiția noastră corpul profesoral a înaintat-o asemenea ministrului de culte.

Încă n'am luat măsuri, că oare se împlinim cererea lui Bozóky? Rioli.

Glasul celor prigoniți.

Oradea-mare, 31 Oct. n.

Este ceva, ce ne face să ne luăm un lung și duios adio dela viața aceasta plină de miserie și nevoi și face, ca despărțirea să fie dureroasă. Acest ceva e »datorința«.

O datorință, o lege naturală, care dacă e pe deplin împlinită, atunci refuz putem afla numai în mormânt. Câți oameni nu exclamă: »Doamne, mulțumescu Ție, am trăit deajuns«. Pentru atari oameni viața nu e atât de fermecătoare, pe atari oameni nu-i mai atrage nimic. Atari oameni sunt mulțumiți cu ei înșiși, cu faptele lor, cari sunt rezultatul împlinirii datorinței lor.

Vedem deci, că dacă »datorința« e împlinită, atunci liniștiți vom privi în fața morții.

Nu există lege, nu există putere, care să oprească împlinirea datorinței. Datorințele omului însă se întemplă de vin în colisiune cu ale altuia. Cum stăm atunci?

Fiecare om, care-i om, e dator a-și iubi neamul seu, a lupta pentru binele poporului seu, a lupta pentru tot ce are el drag și sfânt pe acest pământ. Așa și noi tinerii români!

Eată însă, că vin Ungurii și pe atare om îl numesc »agitator fără suflet«, »trădător de patrie« și apoi: jos cu el!

De unde și până unde? De ce și pentru-ce?

Pentru-că ei cugetă cu mintea lor pripită, că noi trebuie să privim indiferenți, cum tesaurul nostru dispare și că suntem datori a ne lapeda de tot ce-i al nostru, spre a ne arunca în »aparatură maghiarizării«.

Firește ei sunt datori a-și iubi neamul lor, ei pot iubi și pe Jidani cei vicleni, dar' nu sunt datori și nu au nici un drept, a schinui un alt popor, a brutaliza și a zdrobi de viu pe cel, care cu rezoluție sare în foc, sare în apă, pentru de a-și mântui tesaurul din ghiarele celor fără suflet.

Sunt datori a lăsa fiecăruia aceea-ce are și a nu răpi nimic cu forța, care e așa de mărgăv.

Ear' »patrioții« jidani? Ei sunt datori a vedea și a recunoaște, că au fost alungați de foamă și au venit ca venetici aici, — și noi i-am lăsat să trăiască. Le-am dat degetul mic și ei oameni fără suflet ne-au prins mâna și voesc să ne înghiță de vii.

Eată cum stăm, când datorințele noastre vin în colisiune cu datorințele lor cele închipuite.

Nu-i mirare deci, când ne atrage așa de tare viața pe noi, cari acum începem să satisfacem datorințelor noastre. Plini de viață începem lupta care ei au provocat-o.

Nu ne amenințe cei dela putere cu aceea, că vom perde stipendiile. Acele stipendii sunt înființate numai pentru Români — pentru adevărați Români, ear' nu pentru mameluci, sau alți oameni fără caracter.

Dar' și aceasta se poate! Pentru-că ce nu se poate în țara ungurească sub domnia lui Bánffy?

Noi însă mai bine vom să trăim în miserie, decât să ne lăsăm terorizați, fie de amenințările, fie de momelile lor!

Momelile te refușăm!

Amenințările le respingem!

Nu se facă cei dela putere așa de darnici în școală și biserică, căci acum unite ne vor fi puterile. Bătrâni și tineri împrumutat ne vom ajutama în lupta pentru tot ce avem noi drag și sfânt.

Ne simțim destul de tari, ca să desfășurăm stindardul izbăndei pe altarul datorinței noastre și cred, că puterile noastre nu vor fi superflue, cu atât mai virtos, când veacul al XIX-lea e veacul luminării și al deșteptării.

Ne-am deșteptat și noi și cred, că toți de categoria noastră s'or fi deșteptat. Deșteptându-ne, se dăm mâna cu toții să formăm pe deplin »corpul coroanei sfinte«, coroanei luptei noastre, ca să fim pe dreptul numiți »speranța națiunii«.

Înainte deci! Cadă jertfă unul ori altul, ori toți, — cu toții se grăbim a ne jerti!

Ce-i în lume oare mai frumos decât când omul cade jertfă pentru dreptate?

Nu-i inimă în lumea aceasta să nu se înmoaie, când vede cum mlădițele se frâng de vântul — despotismului. Frângă-se! Răsăr alte mlădițe nouă, și răsăr întotdeauna — mai multe!

Fraților din toate unghiurile țerei, de cădem jertfă, mai rămâne în lume cineva, care plânge după noi și aduce flori la mormântul nostru. Vor plânge surorile noastre.

Noi însă n'avem să plângem, ci să luptăm înainte cu curaj și neînsălmăntați.

De ce să vă înspăimântați? — zic eu. Nu vă sguđuți voi oare în tot sufletul vostru, când cuvinte frățești vi-se adresează din depărtare? Și voi nu gemeți oare ca și noi? Arătați deci lumii, că sunteți fiii aceluiași popor asuprit ca și noi.

Arătați, că gemeți și voi ca și noi. Ridicați-vă glasul cu noi deopotrivă.

Un suflet să fie dela Carpați și până la Dunăre, — un suflet, în care arde dorul de a lupta, de a-și vedea neamul seu scos de sub lanțurile ruginite, ce i-le-au impus dușmanii și propriile sale miserie și nevoi.

Innul deșteptării noastre, pe care de o jumătate de veac îl cântă fiii neamului, trebuie să afle odată ehou puternic, ca să ne deșteptăm cu adevărat. Dați mâna și strigați cu noi împreună, ca să ne audă lumea, că avem dreptate.

Înainte!

Gene.

Din presa maghiară.

Ziarele maghiare au schimbat deja tactica. Printre şirele lor se vede regretul că au provocat o luptă, ce nu poate reeşi în favoarea »ideei«, — ori-ce sfârşit ar avea. Nu numai ziarele jidano-maghiare din Oradea tac, ci tac şi cele din Budapesta.

De vre-o trei zile numai următoarea notiţă s'a strâcurat — din graţia lui Jeszenszky — prin ciurul censurei, la care sînt supuse în chestiunea naţionalităţilor. O traducem din *Budapesti Hirlap*:

»Zilele acestea s'a lăsat în ziare ştirea, că tinerii români dela academia de drepturi din Oradea fac agitaţii naţionale. Azi ni-se raportează din Oradea, că studenţii români ai academiei au cerut dela corpul profesoral să introducă în contra lor cercetare disciplinară. Ei mărturisesc, că vorbesc pretutindena româneşte, aranjează serate, la cari ţin discursuri naţionale şi pretind ca cercetarea să conste, că oare prin aceste fapte comit ei trădare de patrie, ori nu?»

Asemenea scriu şi celelalte ziare. Numai *Egyetértés*, care a început nebuna campanie ţine se o mine consecuent pe coarda şovinismului.

Comunicatul de mai sus ziarul şovinist îl sloboade într'un sos mai lung, garnisit cu frase, ca »svircolire antipatriotică«, »se nascocoresc cu limbajul lor valah« etc.

Egyetértés încheie astfel: »Cercetarea disciplinară e în tot cazul la loc în contra nestîmpăratei tinerimi, care demonstrează cu românimia sa contra Maghiarilor«.

Aşteptăm şi noi rezultatul acestei cercetări!

Mai nou dela Oradea.

— Raport special al »Tribunei«. —

Oradea-mare, 1 Nov. n.

Din Bucovina ne-a venit o adresă telegrafică de simpatie.

Pe cât ne-au atins de plăcut simţimintele exprimate în această telegramă, pe atât ne-a surprins, că ea a ajuns la destinaţie chiar şi în mânia conţinutului sau călduros.

Eată telegrama:

Cernăuţi, 31 Octomvrie n.

Entusiasmaşi de finuta bărbătească a tinerimii române dela academia din Oradea-mare în faţa insultelor şi prigonirilor barbare, Vă trimitem frăţeşti salutări şi felicitări. La lupta noastră ia parte tot sufletul nostru. Trădească fraţii nostri universitari români transcapatini. — Tinerimea universitară română din sfântul pământ al Bucovinei.

Iubitul nostru frate Lucian Bolcaş a adresat ziarului »Pester Lloyd« o scrisoare, de următorul cuprins:

Oradea-mare, 28 Oct. n.

Stimate dle! După-cum am aflat, »Pester Lloyd« a susţinut într'unul din ultimii sei numeri, că eu înaintea comisiunii de cercetare sau înaintea corpului profesoral dela academia de drepturi aş fi exprimat regretul asupra unor expresiuni din vorbirea ce am ținut la serata de cunoştinţă a juriştilor români. Îmi permit a observa la aceasta, că după ştirea mea presa n'a putut primi informaţiuni asupra cercetării făcute contra mea. Correspundenţii d-voastre v'a prezentat un *pium desiderium*, ca o faptă împlinită, pentru-că eu v'eu asigur prin aceasta, că nici-când n'am regretat nici un singur cuvânt din ceea vorbire, din contra o susţin şi astăzi în întregime. Mărturisindu-vă, că raportul d-voastre m'a atins neplăcut, v'eu rog să-l rectificaţi prin publicarea acestei scrisori şi rămân devotat — *Lucian Bolcaş*, stud. în drepturi.

P. Lloyd dela 31 Octomvrie publică această scrisoare sub marca: »Agitaţiunea studenţilor români«, — fără nici un comentariu.

Ziarele de aici abia după »Tribuna« publică petiţia noastră către corpul profesoral. Nagy-Várád o dă în întregime, dar' nu se poate stăpâni să nu adaugă drept comentariu şi câteva minciuni.

După-ce zice, că tonul cererii e provocator; »prin ceea-ce studenţii români deşteaptă simpatia pentru sine, adauge:

»E sigur de altfel, că în cerere sînt şi multe minciuni, pentru-că nime

n'a aruncat în ei cu petri. Din contra în Ungaria naţionalităţile au fost întotdeauna aruncate cu — pâne; şi ele au aruncat îndărăt cu petri. — V'eu rog să nu rideţi!

Una şi mai boacăna spune *Tiszántul*, scriind că am fi cerut, ca »directorul să pornească cercetare disciplinară contra studenţilor maghiari, pentru-că au cutozat să demonstreze contra lor (a Românilor) şi au luat poziţie contra agitaţiunilor lor antimaghiare«.

O nu, onorabililor. »Colegii« noştri s'au constituit în comitet de detectivi, noi însă ținem a fi sub demnitatea tinerilor academici, de a denunţa pe cineva, cu atât mai puţin pe colegi.

»Altul«.

O telegramă ne anunţă în ultimul moment, că tinerii noştri au hotărât în urma invitaţiei rectorului a se prezenta Joi corporativ la prelegeri.

Sibiin, 2 Noemvrie n.

Gravitatea situaţiei politice din monarhie respiră şi în darea de seamă ce a făcut-o contele Tisza István înaintea alegătorilor sei. El a zis între altele:

»Ungaria stă în preajma unei mari situaţiuni politice...«

Se ştie, că *Tiszaiştii* cunosc totdeauna şi culisele politicii maghiare.

În România s'a pornit pe toată linia lupta electorală, în vederea alegerilor comunale ce au să se înceapă cât mai curînd. Întrunirile publice se urmează una după alta din partea tuturor partidelor.

Ca moment mai însemnat al acestei lupte e de remarcat faptul, că dl D. A. Sturza, într'o vorbire rostită la întrunirea liberalilor guvernamentali din Craiova a reeditat aproape toate acușele în contra fostului Metropolit-Primat Ghenadie, acuse cari au format substratul cunoscutului proces ce a pus în mişcare întreaga ţeară. Fiind chestiunea res judicata reeditarea aceluiaşi acuse într'o întrunire publică a fost considerată drept calumnie, şi se zice că fostul Metropolit-Primat va da în judecată pe dl Sturza.

Întreagă presa se ocupă de acest netact al dlui prim-ministru şi se zice, că întreagă chestiunea, care atîta timp a turburat opinia publică a ţării, în paguba reputaţiei ei, se va deschide de nou.

Deputaţii români şi contele Thun. »Ostdeutsche Rundschau«, organ naţional german din Viena, a publicat zilele trecute un fel de apel către clubul român bucovinean, în care se zice:

»Românii, cari au primit pe contele Thun ca moştenire a lui Baden, se pare că s'au certat cu ilustrul lor patron. Cel puţin e sigur, că la alegerile de deputat, întemplate de curînd în Bucovina, le-a jucat o festă. Deputatul Popovici numai cu mare neacă a scăpat de fatalitatea, care îi era pregătită de căpitănia cercuală din Dorna, pe când baron Hurmuzachi a rămas pe jos. Nu este nici o îndoială, că în Bucovina, vecinase cu faimoasa Galicie, unde se întempla abuzuri la alegeri, la ultimele alegeri s'au întemplat lucruri, cari nu servesc guvernului spre onoare. Acele lucruri au servit ca obiect de interpelaţiune Drului Popovici către ministrul-preşedinte, ca conducătorul ministerului de interne. Şi se susţine, că în micul club românesc s'au iscat scene furtunoase, şi că domnului Lupul nu i-ar fi succes a aplana diferenţele iscate. Poate-că totuşi în ora a 12-a îi va succede clubului român a-şi veni în ori şi a vedea în ce poziţie falsă se află stînd în societatea sclavilor şi a gloatelor feudatilor. Cel puţin elementele tinere, despre ale căror sentimente liberale se vorbă mult odinioară, după experienţele făcute se se întorcă acum cu onoare (se se pocăiască).«

Înregistrînd articolul organului german, organul Cehilor bătîrni »Politik« din Praga face observarea, că deşi e adevărat, că guvernul ţării din Bucovina a bruscat pe Români cu ocaziunea ultimelor alegeri într'un mod necorespunzător şi neiertat, totuşi clubul român va lua de sigur în considerare improvisaţiunile baronului Bourguignon. — Oare?

Autonomia catolică şi Românii uniţi.

În cauza aceasta foarte importantă pentru biserica noastră greco-catolică, e de remarcat un nou moment îngrijitor.

Se ştie adecă cum congresul catolic, la care nici un Român n'a participat, a emis o comisiune care să pregătească proiectul organismului autonom.

Această comisiune a emis o subcomisiune de 7, care ca şi compus proiectul şi l'a transpus primatului, ca episcopatul să-şi expună părerea asupra lui.

Aci stă mersul chestiunii; şi în acest moment eată ce scrie *Unirea* din Blaj, organul competent al bisericii române unite cu Roma:

»Nu sîntem în poziţia de a cunoaşte operatul subcomisiunii de şapte, dară din cât a transpirat prin foi, operatul acesta pentru noi nu e de loc îmbucurător.

»Anume se zice, că operatul cuprinde un proiect de regulament autonom pentru biserica catolică din Ungaria fără deosebire de rit. Singura excepţiune, ce o face proiectul, e cu statul catolic din Transilvania. Dară biserica noastră, după acest proiect, e contopită în organismul bisericii latine.

»Nu ştim, într-un-cât corîspund adevărului comunicatele din foi. Dacă însă e adevărată ştirea lor, atunci lucrul e foarte grav pentru noi.

»Bine înţeles, că proiectul e numai al subcomisiunii de şapte; că el are să treacă prin desbaterea corului episcopesc, unde vor fi de faţă şi arhierii noştri; că va trebui să treacă prin plenul comisiunii emise de congres; şi că numai după toate acestea va avea să ajungă înaintea congresului autonom şi de acolo la — **Maiestatea Sa.**

»Va să zică, nu avem cuvinte de a ne alarma. Dar' ori-cum ar fi lucrurile, atîta putem vedea, că **proteste noastre au rămas nebagate în seamă, şi că vor să hotărască despre noi, fără de noi.**

Să nu ne alarmăm?

E de remarcat, şi e surprinzător, cum *Unirea* accentuează, că nu e motiv de a ne alarma. Noi găsim un mare optimism în aceste vederi. Dar' pentru orientare dăm şi explicaţiile »Unirei«. Organul bisericesc continuă astfel:

»Eată pentru-ce am relevat aici lucrul. Noi am promis adecă cetitorilor noştri, că **vom sta la pîndă** şi îi vom informa despre toţi paşii, ce se vor întreprinde în afacerea autonomiei.

»Am aflat un moment nou, şi eată că l'am relevat. — L'am relevat, însă o spunem din nou, nu pentru a alarma, de oare-ce vom avea încă timp de a ne alarma.

Credem, că tocmai ultimul şir al acestor explicaţii arată că avem motive de a ne alarma.

Bucuria Ungurilor.

Ne confirmă în aceasta părere şi bucuria, ce au Ungurii. Episcopul Majláth vorbind la adunarea statului catolic din Cluj a zis în chestia aceasta a autonomiei următoarele:

»Privim cu speranţă în viitor. Proiectul lucrat de subcomisiunea de nouă, (9) ce a fost aleasă de comisiunea regnicolară pentru autonomia catolică, nu-l putem supune unei analize, dar' totuşi fie-mi permis a da expresiune speranţei mele, că autonomia se face; pe lângă toate greutăţile, ce i-s'au pus în cale, ea se va înfiinţa şi încă într'un spirit mult mai bisericesc, de cum era cea proiectată în anii 1870. Acesta e meritul bărbatilor acelora, cari fiind aleşi în subcomisiunea de nouă, au ştiut să renunţe poate chiar şi la vederile lor individuale, şi au prezentat proiectul lucrat de ei comisiunii de 27 în deplin acord de vederi. Subcomisiunea de 9 doreşte să rămână nealterate drepturile autonome ale statului catolic din Ardeal, aceste drepturi nu le-a atins într'un nimic.... Atăta putem spune despre lucrările subcomisiunii de 9, celelalte le va rezolva comisiunea de 27 şi dieta.

Arhieriei şi poporul.

De altfel »Unirea« dă la încheierea articolului seu un frumos prospect prin declaraţiunile bărbăteşti ce le face. Eată ce zice »Unirea«:

»Deocamdată încrederea ne-o punem în arhieriei. Ei au datorinţa de a veghea în primul rînd, pen-

tru-ca intactă se rămână constituţia bisericii noastre. Şi pe cum i-am văzut în trecut adunându-se pentru a salva Sionul nostru, astfel sperăm a-i vedea şi acum, şi în viitor la postul lor de pază.

»Din partea noastră îi asigurăm, că precum a alergat la Cluj reprezentanţa credincioşilor noştri, tot astfel va sta la spatele lor şi în viitor întreg poporul nostru credincios.

»E convingerea noastră, că dacă vom persevera în unitate şi dragoste, nu va fi putere, care se poată străbate printre şirurile noastre. **Să fim deci la pîndă!**

Eată deci că de nou biserica română gr-cat e în pericol. Românii uniţi mai mult ca ori-şi-cînd se se dovedească uniţi şi solidari întru apărarea caracterului naţional şi independent al bisericii lor; uniţi şi solidari, dela opinecă până la vîldică!

Spre federalism naţional.

Deutsches Volksblatt, eminentul organ al Germanilor creştini sociali, conduşi de Dr. Lueger, aduce în nrul seu de Duminică un remarcabil prim-articol. În polemie cu Germanii extremi organul vienez ajunge a face următoarele declaraţiuni:

»Adevărul zace şi aici în calea mijlocie: într'un compromis între federalismul, care conservă formele istorice şi între autonomia naţională, care corespunde necesităţilor diferitelor popoare, cât şi dezvoltării lor economice culturale.

Germanii din Austria nu mai au interes de existenţa parlamentului central şi de constituţiunea centralistică de azi; pentru o revizuire în sens federalistic ei se vor declara însă numai dacă minorităţilor naţionale li-se va acorda printr'o reformă administrativă o autonomie în aşa măsură, ca ei să poată cu dela sine putere să-şi promoveze interesele sale naţionale şi să-şi păstreze posesiunea naţională. — În acest scop nu e destul a înfiinţa curii naţionale în dietele provinciale şi în cele centrale, ci se cere ca toate aceste instituţiuni să se bazeze pe reprezentanţa autonomă a districtelor delimitate după naţionalitate, cărora trebuie să li-se deo o mare parte din acel cerc de competenţă, care azi revine autorităţilor de stat, de care însă ele au lipsă, ca să poată fi organe capabile ale autonomiei naţionale.

O atare reformă a constituţiei ar excluda ideea de a face cuceriri naţionale prin măiestrite combinaţiuni de majorităţi în parlamentul central sau prin majorităţi naţionale în dietele provinciale.

Aceasta ar elibera statul întreg de sub povara apăsătoare a chestiunii de naţionalitate.

Cronică politică.

Împăratul Wilhelm la Ierusalim.

Părechea împărătească a sosit Sâmbătă dimineaşa sub zidurile Ierusalimului şi după prînz şi-a făcut intrarea în oraş. Dela poarta oraşului până la sfîntul mormînt împăratul şi împărăteasa au mers pe jos, cu ceialalţi pelerini. După sosire au vizitat noua biserică evanghelică. La biserica dela sfîntul mormînt au fost întîmpinaţi de preoţimea catolică, ortodoxă-orientală şi armeană.

Patriarhul rom-cat. Tavian i-a salutut cu o vorbire, în care a zis, că în timpul acesta stăpînit de indiferenţă faţă de religie, exemplul ce-l dă părechea imperială este înălţător şi va avea urmări bune pentru autoritatea numelui de creştin.

La biserica evanghelică a ținut o alocuţiune Bosse, ministrul de culte.

El a făcut o privire în trecutul biserice, a mulţumit împăratului, pentru-că a venit la sfîntire şi a încheiat exprimînd dorinţa, că precum împăratul a venit la Ierusalim pentru înăugurarea unui locaş al păcii, astfel să rămână şi Ierusalimul şi biserica Mîntuitorului pentru totdeauna locul păcii.

Împăratul răspunzînd a exprimat speranţa, că evanghelicii în Palestina vor da dovezi şi prin modul lor de viaţă despre adevărurile religiei evanghelice.

Seara la 6 ore a fost recepţiune în palatul consulatului german, cu care ocazie şi-au făcut ovaţiile corpul consular,

autorităţile turceşti, cei trei patriarhi şi alţi dignitari.

Din Ierusalim se mai anunţă următoarele:

Părechea imperială va sta în Ierusalim o săptămână şi va cerceta toate locurile şi monumentele sfinte. Afară de Ierusalim va cerceta Vifleemul, Ierichonul, Nazaretul, Iordanul, Muntele-Olivilor etc.

În 31 l. tr. a fost sfinţită cu mare pompă noua biserică evanghelică, ear' vizitarea Ierusalimului se face azi. Ieri părechea imperială a fost în Vifleem unde după serviciul divin din biserica evanghelică, împăratul a adunat în jurul seu preoţimea evanghelică şi a zis, că el şi-a câştigat convingerea, că în Palestina evanghelicilor li-se deschide un larg teren de muncă.

Împăratul a făcut şi Nemţilor catolici din Palestina o surprisă plăcută, donându-le pentru folosinţă gratuită teritorul »La dormition de la sainte vierge«, ce l'a dobîndit acum în Constantinopol.

Pe acest loc a trăit după legendă vergura Maria, după înălţarea lui Christos la ceruri.

Această donaţiune va avea răsunet în lumea catolică şi cu deosebire între Germanii catolici.

Creta.

Times are ştire din Candia, că guvernatorul turcesc din Creta a declarat admiralilor, că n'a primit ordin dela Poartă pentru scoaterea restului de trupe turceşti din insulă.

Neluînd aceasta în considerare, admiralii i-au făcut cunoscut, că cu 4 Noemvrie c. înceată guvernamentul seu în întreagă insulă.

Noul cabinet francez.

Lui Dupuy i-a succes să compue noul cabinet. Membrii lui sînt luaţi cu deosebire din partidul radical şi progresist. Din cabinetul Brisson au trecut în ministerul Dupuy trei: Delcassé, ministru de externe, Lockroy la marită şi Viger la agricultură. Ministru de războiu e Freycinet. Noul cabinet se va prezenta în parlament în 4 Noemv. c.

Ziarele republicane moderate sînt mulţumite cu noul cabinet, cele socialiste, radicale şi conservative iau o atitudine rezervată.

„Călimdarul Poporului“

— pe anul 1899.

— Voci din presă. —

»Călimdarul« nostru remarcă şi în presa din România. Constituţionalul din Bucureşti ne face onoarea de a-l anunţa zilnic şi favorabil la rubrica »Bibliografie«. Prima apreciere mai amănunţită i-o face noua revistă literară *Floare albastră*.

În nrul 2 al acestei bune reviste săptămînale găsim următorul articolăş asupra »Călimdarului« nostru:

E anotîmpul călimdarelor.

În româneşte până acum n'a apărut decât acesta, şi probabil că el va fi până la sfîrşit cel mai potrivit scopului pe care şi-l-a propus, dintre toate călimdarele cari vor apăre de acum înainte în ţeară.

Această specialitate de publicistică a ajuns în vremea din urmă un fel de mijloc de speculă. Se pune materia călimdaristică, vre-o câteva anecdote, câteva nuvele şi poezii ca vai de lume, şi eată călimdarul gata.

Publicaţia »Tipografiei« din Sibiin face o fericită excepţie şi merită să o relevăm. »Călimdarul Poporului« e, cu adevărat, scris pentru poporul român, e o mică cronică a evenimentelor petrecute în ţările locuite de Români, un modest dar' puternic îmbold de îmbărbătare la luptă, de înflăcărare a sentimentului patriotic.

Din cuprinsul literar remarcăm »Războiul nostru«, cronică mişcării naţionale de peste munţi, dela Septemvrie 1897 până la Septemvrie 1898.

Poesiile, anecdotele, nuvelele, tot ce formează cuprinsul literar al călimdarului, sînt scrise într'o limbă frumoasă, simplă, curgătoare, aşa cum vorbeşte ţeranul român.

Redactorii »Tribunei«, cari au redijat compunerea acestui călimdar, pot să fie mîndri de modesta lor lucrare. **În tenul labor.**

Aşa modest cum este »Călimdarul Poporului« va fi încă unul din

Fabrică de săpunuri fine în Orlat.

Nu e încă destul de cunoscut, că în țeara noastră este o fabrică, fabrica chimică a domnului [624] 30—42

Dr. H. Schielbach în Orlat,

care se ocupă cu fabricarea săpunului de toaletă și de parfumerii și produce numai marfă curată, care se poate compara cu ori-ce altă concurență. De aceea

e de mare preț

dacă p. t. publicul face o încercare și se convinge de bunătatea acestor fabricate. Săpunurile de toaletă sunt, în urma compoziției lor, foarte fine și binefacătoare pentru piele. Se pot cumpăra din cele mai multe localități de boltă ale Sibiului.

Pentru cei-ce se interesează e de însemnat, că la librăria „Tribunei” este expusă pentru comercianții din afară o colecțiune de mustre de săpunuri dela Orlat.

„TIPOGRAFIA”, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scerile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăhuță,

se află de vânzare pe lângă prețurile originale și anume:

- „Iubire”, *poesie* (1888—1895), editura Carol Müller 1896 fl. 1.50
- „Dan”, *roman*, editura librăriei E. Graeve & Comp. 1894 (1 vol.) fl. 1.75
- „Dan”, *roman*, Biblioteca pentru toți, 4 nri. editura Carol Müller 1896, 2 volume à 32 cr. 64 cr.
- „Din goana vieții”, ediția III. (1895). fl. 1.75.
- „Din goana vieții”, (Biblioteca pentru toți, 3 nri), edit. C. Müller 48 cr.
- „Icoane sterse”, *nuvele*, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 16 cr.
- „Un an de luptă”, ed. C. Müller, 1895 fl. 1.25

Cel mai nou volum de *nuvele*:

„În vîltoare”, *nuvele*, editura Miloșescu 1896 fl. 1.—

Comandele se se adreseze:

„Tipografia”, societate pe acțiuni, Sibiu.

Vindere de casă și de vinuri.

Casa din Rosenanger nr. 7

se vinde pe lângă preț corespunzător sau eventual cărcima se dă în arandă.

Tot acolo se află de vânzare 19 buți de vin vechiu, curat și bun, precum și buți goale și alte obiecte pentru aranjarea unei pivnițe.

Informațiuni mai deaproape în Binder-gasse nr. 6. [1927] 2—3

A apărut și se află de vânzare la Librăria „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu:

Lupta pentru drept

de

Dr. Rudolf de Jhering

traducere

de Teodor V. Păcățian.

Prețul 1 fl. v. a.

Această carte ar trebui să o citească și studieze

fiecare Român,

luptător pentru

dreptul național.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

„Istoria Transilvaniei”

de

George Barițiu.

Monumentalul op al regretatului nostru istoric: „Părți alese din istoria Transilvaniei pe 200 ani din urmă”, se poate procura de acum

cu preț redus!

Volumul I.

broș. în loc de fl. 4.20 numai cu fl. 2.50, leg. fl. 3.30.

Volumul II.

broș. în loc de fl. 4.— numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80.

Volumul III.

broș. în loc de fl. 2.80 numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80.

Opul întreg:

broș. în 3 vol. în loc de fl. 11.— numai cu fl. 6.50 — șase florini și cincizeci cr. v. a., leg. fl. 8.60.

Această carte n'ar fi iertat să lipsească din casa nici unui bun Român.

„Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei”.

1. Pădureanca. Novellă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu preț redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipirus Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 8 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copil. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcăritul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărăniul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Răstăm de mamă. Legendă populară din giul Năședului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Némecová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu preț redus dela 1 fl. sau 8 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldăruga cu trei picioare. Poveste franțosească de Eleonora Tănăsescu, după A. Gevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un peșteră îndărănic. Novellă de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpătarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 80 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgarofitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Născu-Împărat. Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-Împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novellă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba Iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislan-zoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 16 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fădăță. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin pescarului. Poveste de Nicolae Trimbițiu. Un exemplar 23 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novellă de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Diplomă de onoare.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Diplomă de onoare.

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recuise de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuează repede.

Bilete de vizită
după plac și cerere

Mare deposit
de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu plicuri în casete.

EDITURA

„TRIBUNET” ȘI A „FOII POPORULUI”.

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Biblioteca populară a „Tribunei”

Dicționar
român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu.

Strada Poplăcii Nr. 15.